

1. Na temelju točke III. Odluke o objavljivanju konvencija Međunarodne organizacije rada kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji («Narodne novine-Međunarodni ugovori» broj 6/95), Ministarstvo rada i socijalne skrbi Republike Hrvatske objavljuje Konvenciju o tjednom odmoru u trgovini i uredima.

2. Tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Konvencija 106

Konvencija o tjednom odmoru u trgovini i uredima

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom četrdesetom zasjedanju 5. lipnja 1957., i

odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi s tjednim odmorom u trgovini i uredima, a što je sedma točka dnevnog reda zasjedanja, i

odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije,

usvaja dvadeset i šestog lipnja tisuću devetsto pedeset i sedme godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o tjednom odmoru (trgovina i uredi) iz 1957.:

Članak 1.

Odredbe ove Konvencije, ukoliko se i u dijelu u kojem se ne primjenjuju kroz statutarna tijela za utvrđivanje plaća, kolektivne ugovore, arbitražne odluke ili na drugi način koji je skladu s nacionalnom praksom primjeren nacionalnim uvjetima, moraju se primijeniti kroz nacionalne zakone ili druge propise.

Članak 2.

Ova Konvencija se primjenjuje na sve osobe, uključujući šegrte, zaposlene u sljedećim poduzećima, ustanovama ili administrativnim službama, bilo da su javne ili privatne:

(a) trgovačka poduzeća;

(b) poduzeća, ustanove i administrativne službe u kojima zaposlene osobe obavljaju uglavnom uredske poslove, uključujući urede osoba koje se bave slobodnim zanimanjima;

(c) ukoliko zainteresirane osobe nisu zaposlene u poduzećima navedenim u članku 3., i na njih se ne primjenjuju nacionalni zakoni ili drugi aranžmani koji se odnose na tjedni odmor u industriji, rudnicima, prijevozu ili poljoprivredi;

(i) trgovačke službe svih drugih poduzeća;

(ii) službe svih drugih poduzeća u kojima zaposlene osobe obavljaju uglavnom uredske poslove;

(iii) mješovita trgovačka i industrijska poduzeća.

Članak 3.

1. Ova Konvencija se također primjenjuje na osobe zaposlene u onima od sljedećih poduzeća koje članica koja ratificira Konvenciju navede u izjavi uz svoju ratifikaciju:

(a) poduzeća, ustanove i administrativne službe koje pružaju osobne usluge;

(b) poštanske i telekomunikacijske službe;

(c) novinska poduzeća; i

(d) kazališta i mjesta za javnu zabavu.

2. Svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju može naknadno dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom prihvaća obveze iz ove Konvencije u odnosu na poduzeća naznačena u prethodnom stavku, a koja nisu bila navedena u prethodnoj izjavi.

3. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju mora navesti, u svojim godišnjim izvješćima podnesenim na temelju članka 22. Statuta Međunarodne organizacije rada, u kojem opsegu su se primjenjivale ili se predlažu primjenjivati odredbe Konvencije u odnosu na poduzeća naznačena u stavku 1. ovoga članka, a na koje se ne odnosi izjava dana u skladu sa

stavcima 1. ili 2. ovoga članka, te izvijestiti o svakom napretku koji je učinjen u cilju postupne primjene Konvencije u tim poduzećima.

Članak 4.

1. Ako bude potrebno, poduzet će se odgovarajuće mjere kako bi se utvrdilo razgraničenje između poduzeća na koja se primjenjuje ova Konvencija i drugih poduzeća.

2. U svakom slučaju kada postoji dvojba o tome primjenjuje li se ova Konvencija na određeno poduzeće, ustanovu ili administrativnu službu, to pitanje će riješiti nadležna vlast nakon savjetovanja s reprezentativnim organizacijama zainteresiranih poslodavaca i zaposlenika, ako one postoje, ili će se riješiti na drugi način koji je u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i praksom.

Članak 5.

Nadležna vlast ili odgovarajuće tijelo u svakoj zemlji mogu poduzeti mjere kako bi iz primjene odredaba ove Konvencije isključili:

(a) poduzeća u kojima su zaposleni samo članovi obitelji poslodavca koji nisu niti se mogu smatrati osobama koje primaju plaću;

(b) osobe na visokim rukovodećim položajima.

Članak 6.

1. Sve osobe na koje se primjenjuje ova Konvencija imaju, osim ako nije drukčije uređeno sljedećim člancima, pravo na razdoblje tjednog odmora u trajanju od najmanje 24 sata neprekidno tijekom svakog razdoblja od sedam dana.

2. Razdoblje tjednog odmora se, kad god je to moguće, odobrava istovremeno svim zainteresiranim osobama u svakom poduzeću.

3. Razdoblje tjednog odmora mora se, kad god je to moguće, podudarati s danom u tjednu koji je prema tradiciji ili običajima te zemlje ili okruga određen kao dan odmora.

4. Tradicije i običaji vjerskih manjina moraju se, koliko je to moguće, poštivati.

Članak 7.

1. U slučaju kada je narav posla, narav usluga koje pruža poduzeće, brojnost stanovništva koje se poslužuje ili broj zaposlenih osoba takav da se odredbe članka 6. ne mogu primijeniti, nadležna vlast ili odgovarajuće tijelo u svakoj zemlji mogu, gdje je to primjereno, poduzeti mjere kako bi se na određene kategorije osoba ili određene vrste poduzeća na koje se odnosi ova Konvencija primijenio poseban raspored tjednog odmora, s time da se vodi računa o svim odgovarajućim socijalnim i gospodarskim razlozima.

2. Sve osobe na koje se primjenjuju takvi posebni rasporedi imaju pravo, u odnosu na svako razdoblje od sedam dana, na odmor čije je trajanje barem jednako razdoblju predviđenom u članku 6.

3. Na osobe koje rade u službama poduzeća koje podliježu posebnom rasporedu, a na koje službe bi se, da su neovisne, primjenjivale odredbe članka 6., primjenjivat će se odredbe tog članka.

4. Sve mjere koje se odnose na primjenu odredaba stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka moraju se donijeti uz savjetovanje s reprezentativnim organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje.

Članak 8.

1. Nadležna vlast u svakoj zemlji može dopustiti privremena izuzeća, potpuna ili djelomična (uključujući ukidanje ili skraćivanje razdoblja odmora), od primjene odredaba članaka 6. i 7., ili se takva izuzeća mogu dopustiti na bilo koji način koji odobri nadležna vlast, a primjeren je nacionalnom zakonodavstvu i praksi:

(a) u slučaju stvarne ili prijeteeće nesreće, više sile ili posla koji se mora žurno obaviti u prostorima ili na opremi, ali samo u onoj mjeri koja je potrebna da bi se izbjeglo ozbiljno ometanje redovitog poslovanja poduzeća;

(b) u slučaju izvanrednog radnog opterećenja zbog posebnih okolnosti, ukoliko se od poslodavca u pravilu ne može očekivati da primijeni druge mjere;

(c) kako bi se spriječio gubitak pokvarljive robe.

2. Prilikom određivanja okolnosti u kojima se mogu dopustiti privremena izuzeća u skladu s odredbama podstavaka (b) i (c) prethodnoga stavka, nadležna vlast mora se savjetovati s reprezentativnim organizacijama zainteresiranih poslodavaca i radnika, gdje one postoje.

3. Ako se u skladu s odredbama ovoga članka primijene privremena izuzeća, zainteresiranim osobama mora se odobriti zamjenski odmor čije je ukupno trajanje jednako najmanje razdoblju predviđenom člankom 6.

Članak 9.

Ukoliko se plaće uređuju zakonima i drugim propisima ili podliježu nadzoru upravnih vlasti, rezultat primjene mjera poduzetih u skladu s ovom Konvencijom ne smije biti smanjenje dohotka osoba na koje se ova Konvencija primjenjuje.

Članak 10.

1. Moraju se poduzeti primjerene mjere, kroz odgovarajući nadzor ili na drugi način, u svrhu osiguranja pravilnog izvršavanja propisa ili odredba o tjednom odmoru.

2. Ako to odgovara načinu na koji se primjenjuju odredbe ove Konvencije, moraju se poduzeti potrebne mjere u obliku kazni, kako bi se osigurala provedba njenih odredaba.

Članak 11.

Svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju uključit će u svoje izvješće na temelju članka 22. Statuta Međunarodne organizacije rada:

(a) popis kategorija osoba i vrsta poduzeća na koja se primjenjuju posebni rasporedi tjednog odmora kako je propisano člankom 7.; i

(b) informacije o okolnostima u kojima se mogu dopustiti privremena izuzeća u skladu s odredbama članka 8.

Članak 12.

Niti jedna odredba ove Konvencije ne utječe na bilo koji zakon, odluku, običaj ili sporazum kojim se radnicima osiguravaju povoljniji uvjeti od uvjeta predviđenih ovom Konvencijom.

Članak 13.

Primjenu odredaba ove Konvencije može u svakoj zemlji privremeno obustaviti vlada u slučaju rata ili drugog kriznog stanja koje predstavlja prijetnju nacionalnoj sigurnosti.

Članak 14.

Formalne ratifikacije ove Konvencije priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 15.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 16.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon proteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Ovakav otkaz proizvodi pravni učinak godinu dana nakon datuma kad je registriran.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon

proteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne otkáže Konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit će obvezana za još jedno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po proteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima predviđenim u ovome članku.

Članak 17.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada notificira svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija i otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.

2. Notificirajući članicama Organizacije registracije druge priopćene mu ratifikacije, glavni ravnatelj će upozoriti članice Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 18.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada priopćuje glavnom tajniku Ujedinjenih naroda, radi registracije u skladu sa člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda, potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 19.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene potpune ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 20.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju, koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično, tada, ako se novom konvencijom ne odredi drukčije:

(a) ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice *ipso iure* znači otkazivanje ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 12., ako, i kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu;

(b) od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale revidirajuću konvenciju.

Članak 21.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.

Klasa: 910-01/01-01/234

Urbroj: 524-01-02-8

Zagreb, 22. siječnja 2002.

Ministar
rada i socijalne skrbi
Davorko Vidović, v. r.